

1. Johanneksen kirje 5. osa

opettaja I. Penzev 2013

Shalom, hyvät ystävät. Minä jatkan opetusta apostoli Johanneksen kirjeestä. Edellisellä oppitunnilla käsitteimme sitä, kuinka samassa ihmisessä asuu sekä vanhurskas että syntinen. Johanneksen mukaan ilosanoma on kytketty siihen, että Messiaan kuoleman ja ylösnousemuksen kautta meillä ihmisillä on mahdollisuus vanhurskauteen. Ei ainoastaan niin, että meidän yllemme julistetaan vanhurskautta. Vaan niin, että käytännössä emme tee syntiä.

Sitä varten meidän tarvitsee samaistua uuteen luomukseen, jonka me saamme Messiaan kautta. 1. Joh. 3: 11. vahvistaa tämän muotoutuvan siitä, että me rakastamme toisiamme. Haluan vielä muistuttaa, että rakkaus ei ole keino saavuttaa vanhurskautta. Mutta se on meidän päämäärämme.

Seuraavaksi luumme 3: 14: " Me tiedämme siirtyneemme kuolemasta elämään. "

Ensimmäisen kosketuksen teemaan elämä ja kuolema me voimme nähdä Tooran tekstistä. 5. Moos. 30: 19: " Minä otan tänä päivänä taivaan ja maan todistajiksi teitä vastaan, että minä olen pannut sinun eteesi elämän ja kuoleman, siunauksen ja kirouksen. Niin valitse siis elämä, että sinä ja sinun jälkeläisesi eläisitte. "

Siirtyminen kuolemasta elämään samaistaa meidät yhteen Messiaan kanssa. Vanha ihminen, vanha luomus antaa meille kuvan kuolemasta. Koska vanha ihminen antaa meille ymmärryksen kuolemasta, fyysisestä ja henkisestä rapistumisesta, se tuo meille rikkomuksen. Vanhaan ihmiseen liittyvät myös kaikki meidän fyysiset tarpeemme ja intohimot. Se ei tarkoita, että ne kaikki olisivat huonoja, koska kaikkien muiden eläimien maailmaan kuuluu fyysisiä tarpeita. Emmekä me voi lukea mistään, että eläimet tekisivät syntiä. Mutta meille ihmisille se tuottaa ongelmia sen tähden, että me emme käytä hyväksyttävästi näitä ominaisuuksia. Hyvin usein ihminen käyttää ominaisuuksiaan tavalla, joka ei tuota Jumalalle kunniaa.

Mutta uusi luomus, joka on meissä, se tuo tähän maailmaan pyhyyttä. Sen takia uusi luomus on joka hetki arkielämässä valmis antamaan kunniaa Jumalalle ja muistutuksen Hänestä. Jumalalla on ikuinen elämä. Ja Hän antaa myös luoduilleen ikuisen elämän.

Tästä Johanneksen kirjeestä me näemme, että Johannes itse laittaa hyvin korkeat vaatimukset niille, jotka haluavat siirtyä kuolemasta elämään. 3: 15 Johannes kirjoittaa, että kukaan murhaaja ei saa iankaikkista elämää. Toisaalta Johannes ei määritä murhaajaksi ainoastaan ihmistä, joka tappaa toisen. Johannes samoin kuin monet juutalaisten rabbit silloin sekä tänä päivänä kannattaa juutalaisten suullisen tradition opetusta, että murhaajaksi määritellään myös ihminen, joka vihaa lähimmäistä. Talmudissa on kirjoitettu tarina, jossa kerrotaan, että jos joku julkisesti nöyryyttää toista tai tuo hänelle häpeää, hän myös on murhaaja. Hän vuodattaa lähimmäisensä verta.

Seuraavaksi Johannes korottaa opetuksessaan sitä, että meidän uskomme tulisi olla käytössä ja esillä käytännön tasolla. Jakeessa 17 Johannes kannustaa tukemaan niitä, jotka tarvitsevat apua. Lähimmäisestä huolehtiminen on Tooran pääaihe. 5.Moos.15: 7 - 8: " Jos sinun keskuudessasi on joku köyhä, joku veljesi jossakin porttiasi sisäpuolella siinä maassa, jonka Herra, sinun Jumalasi,

sinulle antaa, niin älä kovenna sydäntäsi äläkä sulje kättäsi köyhältä veljeltäsi, vaan avaa auliisti kätesi hänelle ja lainaa mielelläsi, mitä hän puutteessaan tarvitsee. "

Tässä me näemme, että Johannes korottaa yhdeksi tärkeimmistä, mitä me voimme nähdä rakkaudeksi lähimmäistä kohtaan: huolenpidon lähimmäisestä ja niiden auttaminen, jotka apua odottavat.

1. Joh. 3: 18 tuo nähtäväksi, että Johannes kannustaa meitä tekemään tekoja. " Lapsukaiset, älkäämme rakastako sanalla tai kielellä, vaan teossa tai totuudessa. "Johannes korostaa rakastamista teossa ja totuudessa. Se tarkoittaa, että meidän tekojemme pitää olla totuudessa eli päätökset tehdään oikeamielisyyden perusteella.

Tässä me näemme Johanneksen tuovan esille hyvin erikoisen näkökulman, mutta siitä huolimatta voimme löytää tämän opetuksen näkökulman hyvin syvältä Tooran tekstistä. Näkökulma kytkeytyy siihen, että meidän pitää tehdä päätöksiä ja tekoja Tooran lain mukaisesti, vaikka meidän sisimpämme ajatukset vastustavat sitä. Toisaalta voi sanoa, että itsetuntonme voi rangaista tai vastustaa meidän päätöksiämme, vaikka me teemme niitä Tooran lain mukaisesti.

Tämän voi selittää sillä perusteella, että ihminen on oppinut ja tottunut tekemään tietyllä tavoin päätöksiä koko elämänsä ja toiseksi voi olla, että ei tunneta Tooran lakia, ja siksi meidän sisäinen maailmamme vastustaa sitä. Ja kun ihminen pyrkii elämään ja tekemään päätöksiä Tooran lain mukaisesti, hänen vanha ajatusmaailmansa ja totumuksensa vastustaa sitä.

Johannes kirjoittaa kannustussanat niille ihmisille, jotka elävät maailmassa ja haluavat palata Tooran elämään. Jae 19 - 20: " Siitä me tiedämme, että olemme totuudesta, ja me saatamme hänen edessään rauhoittaa sydämemme sillä, että jos sydämemme syyttää meitä (tässä sydän tarkoittaa meidän itsetuntoamme; se on perinteinen juutalainen kielenkäyttö) niin Jumala on suurempi kuin meidän sydämemme. "

Toisella tavoin tämän tekstin voi selittää niin, että jos me seuraamme Jumalan tahtoa ja meidän itsetuntonme, sydämemme syyttää meitä, niin pitää luottaa, että Jumala tietää meidät ja Hän johdattaa meitä.

Paras tilanne on kuitenkin, kun meidän sydämemme ei syytä meitä. Mistä seuraavat jakeet puhuvat meille? "Jos sydämemme ei syytä meitä, niin meillä on uskallus Jumalaan, ja mitä ikinä anomme, sen me häneltä saamme. "Ja kuitenkin saamme - ei sitä mitä itse haluamme omien tarpeiden mukaan - vaan pystymme saamaan Jumalalta sen, mitä tarvitsemme Hänen valtakuntansa laajentamistyössä.

Ja ottakaa huomioon, minkä takia me voimme saada, mitä ikinä pyydämme Jumalalta. Onko sen perusteena, että me uskomme oikeisiin käsityksiin? Onko perusteena, että meillä on oikea käsitys kasteesta tai ehtoollisesta? Onko peruste siinä, että me kuulumme ihan oikeaan uskonnolliseen järjestöön. Ei, peruste ei ole tässä.

1. Joh. 3: 22 puhuu meille, että mitä ikinä anomme, sen me häneltä saamme, koska pidämme hänen käskynsä ja teemme sitä, mikä on hänelle otollista.

Tämä on hyvin yksinkertainen selitys. Jae 23: " Ja tämä on hänen käskynsä, että meidän tulee uskoa hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen nimeen ja rakastaa toinen toistamme, niinkuin hän on meille käskyn antanut. "Missä meille on käsky, että meidän pitää uskoa Hänen Poikaansa? Suoranaisesti tästä ei ole kirjoitettu missään, mutta me voimme löytää ajatukset, jotka vievät siihen. Jos me tiedämme, että Messias on Jumalan Sana, joka on tullut lihaksi, silloin me voimme samaistaa sen ajatuksen siihen, mitä me voimme löytää Jumalan Sanasta toistuvina kirjoituksina Jumalan äänestä.

5. Mooseksen kirjasta luvusta 30 monesti voimme lukea tämän ajatuksen. 30: 2: " Ja palajat Herran, sinun Jumalasi, tykö ja kuulet hänen ääntänsä kaikesta sydämestäsi ja kaikesta sielustasi. "8: " Ja sinä kuulet jälleen Herran ääntä ja pidät kaikki hänen käskynsä. "Tässä me näemme, että Herran äänen kuuleminen on samaa kuin pitää Hänen käskynsä. Kuulet Herran ääntä ja pidät Hänen käskynsä. 10. jae: " Kun sinä kuulet Herran, sinun Jumalasi ääntä ja noudatat hänen käskyjensä ja säädöksiänsä, jotka ovat kirjoitetut tähän lain kirjaan. "

Mistä lain säädöksistä 5. Mooseksen kirja nimenomaan puhuu? Nimenomaan Tooran kirjasta, Tooran kääroistä. Ja tässä on elämä.

Jakeen 19 loppuosa puhuu meille: " Niin valitse siis elämä, että sinä ja sinun jälkeläisesi eläisitte. " 20: " Rakasta Herraa, sinun Jumalasi, kuule hänen ääntänsä ja riipu hänessä kiinni. "

Nyt me tiedämme, mitä tarkoittaa, että rakastaa Jumalaa. Pitää elää ja tehdä päätöksiä Hänen lakinsa mukaisesti. Johannes kirjeessään antaa meille nimenomaan kriteerit, kuinka me voimme olla uskovaisia. 1. Joh.3: 24:"Ja joka pitää hänen käskynsä, se pysyy Jumalassa ja Jumala hänessä. "

4. luku selittää tämän ajatuksen vielä syvemmin. Voimme ottaa muutamia paikkoja. Johannes kirjoittaa tässä niistä ihmisistä, jotka elävät lain mukaisesti, tekevät Jumalan tahdon ja rakastavat Jumalaa ja lähimmäistä; että nämä ihmiset ovat Jumalasta. 4: 7: " Rakkaani, rakastakaamme toinen toistamme, sillä rakkaus on Jumalasta; ja jokainen, joka rakastaa, on Jumalasta syntynyt ja tuntee Jumalan. " Tällaisissa ihmisissä Jumala kirkastaa kuvansa. Uusi luomus meissä on Jumalalle ja Jumalan Sanalle kuuliainen, ja hän tuo meihin Jumalan kuvaa.

On hyvin tärkeä ajatus, että meillä on mahdollisuus tuoda tämä esille, vaikka me elämme vielä tässä kuolleiden maailmassa eikä missään ikuisuudessa. Sen takia Johannes tämän kirjeen ensimmäisessä luvussa korottaa ajatusta, kuinka tärkeää on, että uskomme Messiaaseen, joka on tullut lihaksi maan päälle. Jeshua ei ollut mikään yliluonnollinen hahmo. Hän ei ollut jokin henkiolento, joka ilmestyi siellä ja täällä ilman fyysisiä ominaisuuksia. Hän oli sataprosenttisesti ihminen, ihmisen muodossa, ja hän antoi meille esimerkin. Esimerkin siitä, että meille on mahdollista elää vanhurskaasti, vaikka me elämmekin vielä tässä fyysisessä maailmassa. Tämän saavutuksen me voimme saada vain sen kautta, että me samaistumme häneen, hänen kuolemaansa ja ylösnousemukseensa.

Tämä osoittaa Jumalan rakkauden meitä kohtaan, kun hän on antanut ihmisille tuollaisen mahdollisuuden. Jumala on antanut tämän mahdollisuuden myös silloin, kun me olimme kuolleita synteihimme.

On hyvin tärkeää ymmärtää, mitä Johannes haluaa puhua jakeissa 8 ja 16, kun Johannes kirjoittaa: " Jumala on rakkaus. "

Hyvin usein voi kuulla monelta saarnaajalta ja opettajalta, että Jumala on vain rakkaus. Siinä meille voi tulla sellainen kuva, että Jumala on joku vanhus, joka istuu pilven päällä, ja hän rakastaa ja silittää meitä jokaista, teemme elämässä sitten mitä tahansa.

Juutalaisen uskonnon näkökulmasta, jossa on yksi Jumala, on hyvin väärin, jos me otamme vain yhden Jumalan monista ominaisuuksista, korotamme sitä ja sanomme, että tämä vain on Jumalan kuvaa. Monijumalaiset uskomukset pakanuudessa perustuvat nimenomaan siihen. Pakanat jakavat jumaliaan ja antavat jokaiselle yhden ominaisuuden. Yksi ominaisuus kuuluu aina yhdelle jumalalle, jota he palvovat. Pakanuudessa yksi jumala on rakkaus, toinen taas on oikeus tai tuomio.

Jos me alamme väittää, että Jumala on rakkaus, ja vain rakkaus - tai vielä pahempaa: jos me sanomme, että rakkaus on Jumala - silloin olemme hyvin syvästi pakanuudessa.

Mutta apostoli Johannes ajattelee juutalaisten näkökulmasta. Kun Johannes kirjoittaa, että Jumala on rakkaus, hän tarkoittaa, että Jumalan ominaisuus on rakastaa konkreettisesti. Jumalan rakkaus ei poista Hänen oikeudenmukaisuuttaan, oikeutta ja tuomiota. Johannes muistuttaa tässä tekstissä, että Jumala on rakkaus, ja Hän halusi korottaa myös meidät rakkauteen, koska me olemme Jumalan kuvia.

Seuraavaksi Johannes johdattaa meidät taas Jumalan lakiin. 4: 21: " Ja tämä käsky meillä on häneltä, että joka rakastaa Jumalaa, se rakastakoon myös veljeänsä. " 5. luvun 2. jae jatkaa: " Siitä me tiedämme, että rakastamme Jumalan lapsia, kun rakastamme Jumalaa ja noudatamme hänen käskyjensä. Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat. "

Toisaalta Johannes yhdistää kolme asiaa. Hän korostaa, ettei voi olla yhtä ilman toista. Ja nämä kolme ominaisuutta ovat seuraavat: rakkaus Jumalaa kohtaan, rakkaus lähimmäisiä kohtaan ja Jumalan käskyjen noudattaminen.

Ihmiselle, joka on luotu Jumalan kuvaksi, tämä ei ole raskas.

Seuraavaksi Johannes tuo 5. luvussa esille Jeshuan Messiaan. Hän pyrkii todistamaan, että Jeshua on Messias, ja hän käyttää erilaisia hengellisiä juutalaisuuden lähteitä. Kuitenkaan Johanneksen päämäärä ei ole todistaa, että Jeshua on Messias. Vaan ajatus, että Jeshua on nasaretilainen Messias, antaa hänelle vielä lisää mahdollisuuksia siihen, että meidän pitää elää Jumalan lain ja Jumalan tahdon mukaisesti. Johanneksen mukaan Jumalan tahdon mukaisesti eläminen tarkoittaa, että elää Jumalan laissa ilman syntiä.

Johanneksen käsitys synnistä on perusjuutalainen, ja tämän me näemme 5. luvun jakeessa 16. Sillä tässä on mainittu synti, joka ei tuo kuolemaa. Jae 17: " Kaikki vääräisyys on syntiä. Ja on syntiä, joka ei ole kuolemaksi. " Tässä me näemme, että jos meillä on käsitys Jumalasta lakimiehenä tai kirjanpitäjänä, se ei voi antaa oikeaa kuvaa Jumalasta. Hyvin usein voimme kuulla, että vaikka on vain pieni synti. se erottaa meidät Jumalasta. Mutta juutalaisen käsityksen mukaan synti ei erota Jumalasta vaan se vie meidät kauemmaksi Jumalan läsnäolosta. Voi olla lähempänä Jumalaa tai voi olla kaukana Jumalasta. Ja tämä ei ole fyysinen pituuden merkki vaan tämä on ominaisuus, syvyys. Vaikka me olisimme hyvin kaukana Jumalasta, me olemme siitä huolimatta Hänen alaisuudessaan ja hallinnassaan.

Totta kai meille on kutsumus tulla lähemmäksi Häntä. 5. Moos. kirjan luvusta 30 olemme lukeneet siitä, että Jumala kutsuu meitä kiinnittymään Häneen.

Mitä sitten on synti, joka tuo kuoleman? Se on määrätietoinen synti, joka vie meidät pois Jumalasta. Hyvin usein luemme Tooran tekstistä ajatuksen, että Hänen Henkensä lähtee pois Jumalan kansasta. Juutalainen traditio voi määritellä 36 tekoa, jotka voivat viedä ihmisen tähän tilanteeseen. Nämä teot vievät ihmisen Jumalan liiton ulkopuolelle. Mutta jos ihminen on Jumalan liitossa, hänellä on aina mahdollisuus tehdä parannus ja muuttaa omaa elämää. Ja olla Jumalan kanssa ja tuoda syntiuhri. Tässä Johannes kirjoittaa niistä, jotka ovat uuden liiton puolella.

Jos ihminen on solminut liiton Jumalan kanssa Jeshuan kautta ja edelleen tekee niitä syntejä, jotka erottavat Jumalan liitosta, se puhuu siitä, että hän tekee syviä syntejä. Niille, jotka ovat tehneet syntiä ensimmäisessä liitossa, on toivo. Tästä aiheesta voi lukea heprealaiskirjeestä. Liiton uudistaminen Messiaassa antaa meille mahdollisuuden tehdä parannuksia myös näistä kuolemaan vievistä synneistä. 1. Johanneksen kirjeen loppuosassa voimme nähdä vahvoja ajatuksia. On hyvin tärkeää ymmärtää niitä oikealla tavalla.

5: 19: " Me tiedämme, että olemme Jumalasta, ja koko maailma on pahan vallassa. " Jotkut ymmärtävät tämän paikan, että koko maailma on Saatanan vallassa. Mutta kuten aiemmin olemme käsitelleet, syyttäjienkielelle annetaan vain sen verran valtaa, mitä Jumala hänelle antaa. Siksi emme voi väittää, ettei Jumala hallitse tätä maailmaa. Tai emme voi väittää, että joku muu kuin Jumala itse hallitsee tätä maailmaa. Kun me odotamme tulevaa aikaa, jossa Jumala on Kuningas ja hallitsee koko maailmaa, emme voi unohtaa sitä, että Hän on tänä päivänäkin hallitsija.

Millä tavalla voimme sitten ymmärtää, että Hänestä tulee Kuningas ja maailman hallitsija? Se tarkoittaa sitä, että kaikki tunnistavat Hänen kuninkuutensa. Kaikki, jotka elävät tässä maailmassa, tunnistavat hänen kuninkuutensa. Myös ne, jotka tänä päivänä vastustavat Jumalan kuninkuutta. Suurin osa maailmaa suhtautuu Häneen tänä päivänä väärin. Ja hyvin paljon näemme Jumalan vastustajia. Ihmisten himot tekevät paha ja syntiä. Sillä perusteella voimme sanoa, että maailma, joka ei tunne Jumalaa - tämä maailma elää synneissä ja pahuudessa. Mutta tämä on nimenomaan ihmisten paha valta eikä kenenkään muun ulkopuolisen pahan valta.

Hyvin mielenkiintoisella tavalla apostoli Johannes lopettaa tämän ensimmäisen kirjeen. Jae 21: " Lapsukaiset, kavahtakaa epäjumalia. " Kun me varjelemme itseämme epäjumalilta, se on hyvin ennakoivaa työtä, että emme toisi paha maailmalle. Koska me ymmärrämme, että epäjumala ei ole ainoastaan joku veistos tai kuva, jota me palvomme. Jos asia olisi niin, se olisi hyvin yksinkertaista.

Mutta suurin osa epäjumalista voi olla meidän oma itsetunto, paha mieli, itsemme palvominen. Tai poliittinen tai uskonnollinen käsityksemme. Tai jotkut tämän maailman kehitykset tai meidän suhtautumisemme johonkin.

Johannes nimenomaan kutsuu meidät kavahtamaan näitä asioita omassa elämässämme. Jokainen, joka pyrkii vapauttamaan elämänsä epäjumalanpalveluksesta, tuo hyvää tähän maailmaan ja vapauttaa tätä maailmaa pahan vallasta. Tämä ihminen kuuluu tulevaan ikuisuuden elämään. Ja hänessä elää uusi luomus, jonka itse Jumala on luonut Hänessä.

Seuraavassa opetuksessa me jatkamme apostolien kirjeiden käsittelyä, joissa me voimme nähdä myös Tooran syvyyden opetukset. Kiitos.